

Tabel 2. Amtskommunernes finansieringsstruktur 1980-90

	Bloktilskud Pct.	Refusioner Pct.	Øvrige indt. ¹⁾ Pct.	Indtægter i alt	
				Pct.	Beløb (mia. kr.)
1980	29,9	1,3	68,8	100,0	26,5
1981	30,2	1,3	68,5	100,0	30,1
1982	30,2	1,4	68,4	100,0	34,2
1983	28,7	2,1	69,2	100,0	38,3
1984	27,6	2,0	70,4	100,0	41,1
1985	24,3	1,6	74,1	100,0	41,8
1986	21,0	1,6	77,4	100,0	42,6
1987	20,3	0,6	79,1	100,0	47,8
1988	18,6	0,5	80,9	100,0	52,4
1989	18,1	0,5	81,4	100,0	54,4
1990	20,3	0,5	79,2	100,0	57,0

¹⁾ Omfatter drifts- og anlægsindtægter, skatter og afgifter samt nettolåneoptagelse.

Tabel 1 og 2. Kildehenvisning: Statsrevisorernes beretning 8/91, side 14-15.

I absolutte tal udgjorde primærkommunernes indtægter i 1990 137 mia. kr. og amtskommunernes indtægter 57 mia. kr., altså tilsammen 194 mia. kr. Med et samlet antal husstande her i landet på omkring 2,2 mio. svarer primær- og amtskommunernes samlede årlige indtægter således til omkring 88.000 kr. pr. husstand.

Som udgangspunkt er der meget, der kan tale for, at der i den kommunale revision indarbejdes både materielle regler og formelle procedurer, der svarer til, hvad der gælder for den statslige revision. Der henvises her navnlig til § 3 i lov om revision af statens regnskaber m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 489 af 24. juni 1991.

Selv om der er principielle forskelligheder mellem det offentlige og erhvervslivet, mener forslagsstillerne dog, at det kan være relevant at begrunde en skærpet revisionsindsats ved at sammenligne med regnskabs- og revisionskravene i årsregnskabsloven. Dels er det så betydelige midler, der forvaltes i kommunerne, at kritisk efterprøvning allerede af denne grund ville være en selvfølge, hvis der var tale om private virksomheder i selskabsform. Dels er behovet for kritisk-økonomisk revision særlig markant i kommunerne, hvor forkert eller uhensigtsmæssig gennemførelse af i alt fald en del af de politiske beslutninger, f.eks. etablering af institutioner, kommunale byggerier, tjenstemandsansættelser m.v., kan få økonomiske konsekvenser i en meget lang årrække.

Endelig opleves det som unaturligt, hvis kravene til revisionsindsats er markant mere lemfældig over for

anvendelsen af offentlige midler end over for anvendelsen af risikovillig kapital i private selskaber. Med de senere års stadigt større krav om åbenhed i den offentlige sektor vil det være naturligt, at det offentlige i alt fald i et vist omfang udnytter erhvervslivets erfaringer om betydningen af efterprøvning af dispositioner.

2. Det nuværende lovgrundlag

Lovgrundlaget for den kommunale revision er yderst spinkelt, når henses til de kommunale aktiviteter omfang. Der er derfor ikke en fornuftig balance mellem rækkevidden af de økonomiske og politiske beslutninger, der kan træffes i kommunerne, og den efterfølgende opfølgning fra den eksterne revision.

Disse regler fremstår ikke som et fornuftigt og tilstrækkeligt grundlag for en tidssvarende revisionsindsats.

Det er således meget vanskeligt at begrunde, at der skal gælde principielt forskellige regler for den statslige og den kommunale revisions stilling og kompetence. Det virker ikke logisk, at man stiller et sæt af revisionsmæssige krav vedrørende den del af det offentlige penge, der administreres af staten, og et andet sæt meget lempelige krav vedrørende de penge, der administreres af kommunerne. Særlig ejendommeligt er dette set i lyset af, at en stor del af kommunernes midler kommer fra staten i form af bloktilskud.

I den statslige revision indgår det, at der sker offentliggørelse af beretninger fra rigsrevisionen og